

lyft från ett vassnår i floden, kan man misstänka att hon kommer från ett bo med ägg.

Ett par skott höras från Eraschins bössa i den täta buskskogen. Han har sårat en vildsvinsgalt som dock undkommit.

Svarta rökmoln stiga från ett brinnande vassfält ett stycke för över. Jag får en chock, undrande om det är bensinkanoterna som fattat eld. Nej, ingen fara, de äro bakom oss. Jag ger stränga order att våra båda eldfarliga båtar alltid måste förtöja på vederbörligt avstånd från lägerelden och i lovart om den.

Stundtals är luften stilla och floden blank som en spegel. Då dansar myggen omkring oss och med moskitoslöjans och cigarrettens hjälp sätter man sig i försvarstillstånd så gott man kan. Bland glesa träd och snår av fallna stammar och grenar på vänstra stranden slå vi läger då skymningen drar sin slöja över floden. Chia Kwei planterar spisen i det fria och snart sprakar elden under aftonvardens grytor. I vårt tält ha Chen och jag en ljusstark lampa brinnande och vid dess sken utarbete vi dagens iakttagelser. Floden är oväntat djup, i dag ända till 8 m.!

Hackspettar knacka flitigt i trädstammarna då vi lägga ut på morgonen den 14 april. Med god fart glida vi mellan skogbevuxna stränder på detta klara, i grönt skiftande vatten och åter snudda vi förbi en rad av små öar, tätt bevuxna med vass. Vid Seppe Niasigi, där vi lägga på högra stranden, möter oss följande morgon Ala Kullu, bek eller byäldste från Tjara. Han medför